

แง่คิดเล็ก ๆ เมื่อได้มองผ่านโรงเรียนพุทธจักรวิทยา

โดย สมบูรณ์ แซ่เจ็ง

31 สิงหาคม 2548

ไม่น่าเชื่อว่าโรงเรียนมัธยมเล็ก ๆ กลางเมืองหลวง ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยจิตอันเป็นกุศลยิ่งของหลวงพ่อวัดหัวลำโพง เมื่อกว่า 40 ปีก่อน จะสามารถกลายมาเป็นโรงเรียนมัธยมในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน ที่มีบทบาทสำคัญในการอบรมและพัฒนาลูกหลานชาวมุขรอบโรงเรียน ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่สู้ดีนัก จนดูเหมือนจะกลายเป็นโรงเรียนมัธยมของคนยากกลางกรุง ที่เหล่าคนรวยมักมองข้าม ด้วยเหตุนี้กระมัง บุคลากรทุกคนของโรงเรียนจึงมีความมุ่งมั่นและเป้าหมายที่ชัดเจน ในการทำหน้าที่เป็นแสงนำทางปัญญาให้แก่เยาวชนที่ดูจะมีโอกาสทางสังคมน้อย ให้สามารถก้าวสู่ความสำเร็จในชีวิตได้ ดังนั้นผู้เขียนจึงไม่แปลกใจเลยที่ได้เห็นความกระตือรือร้นของบุคลากรและนักเรียนของโรงเรียนพุทธจักรวิทยา โดยเฉพาะบทบาทของคณะครูในกลุ่มวิชาธุรกิจ ซึ่งได้ร่วมแรงร่วมใจกันในการจัดการเรียนการสอน ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เพื่อเปิดเป็นเส้นทางชีวิตอีกเส้นทางหนึ่ง สำหรับให้นักเรียนบางส่วนที่ต้องการฝึกปรือทักษะอาชีพเพื่อการทำมาหากินเมื่อจบออกไปได้เลือกเรียนกัน โดยเฉพาะกลุ่มวิชาทางธุรกิจ ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาที่สนองความต้องการได้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในเมืองกรุงอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากความสำเร็จในการจัดหลักสูตร วช.2 ประเภทพาณิชยกรรมในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนที่จบออกไปแล้วไม่ประสงค์จะเรียนต่อ สามารถมีอาชีพเลี้ยงตัวเองให้อยู่รอดได้ท่ามกลางกระแสการแข่งขันในสังคมเมือง

จากที่ได้มีโอกาสเยี่ยมชมการเรียนการสอนในห้องเรียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียนวิชาสำนักงาน ห้องเรียนพิมพ์ดีด ไปจนถึงร้านค้าสวัสดิการที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกงาน รวมทั้งการได้พูดคุยกับคุณครูหลายท่าน ได้อ่านเอกสารหลักสูตร แผนการสอน โครงการงาน และผลงานของนักเรียน พบว่าการเรียนการสอนของโรงเรียนนี้ มิได้ด้อยไปกว่าบรรดาโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งหลายเลย ซึ่งชี้ชัดว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา(สายสามัญ) มีขีดความสามารถในการสอนอาชีพได้ ถ้าบุคลากรมีความมุ่งมั่นและได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

ผู้เขียนเห็นว่าการสอนอาชีพในโรงเรียนมัธยม เป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม เพราะในปีหนึ่ง ๆ นั้นจะมี นักเรียนที่เรียนจบชั้น ม.ปลาย แล้วไม่ได้เรียนต่อเป็น จำนวนไม่น้อย หากเขาเหล่านี้ได้รับการพัฒนาทักษะ ฝีมือในอาชีพใดอาชีพหนึ่ง คนเหล่านี้ก็ไม่ผิดอะไรกับ แรงงานไร้ฝีมือทั้งหลาย ซึ่งอาจกลายเป็นภาระของสังคม ต่อไปได้ ดังนั้นหากบรรดาโรงเรียนทั้งหลายจะลองหันมาสนใจการสอนอาชีพให้ลูกศิษย์ของท่าน ให้จริงจังมากกว่านี้ ก็น่าจะเป็นผลดีไม่น้อยเลย ถึงแม้โครงสร้างของหลักสูตรใหม่จะไม่เอื้ออำนวย ก็ตาม แต่ถ้าทุกโรงเรียนร่วมมือกันผลักดัน ก็อาจจะหาทางออกได้บ้างไม่มากก็น้อย...

ขอกราบขอบพระคุณ ผอ.พัชรา ทิพย์ทัศน์ อ.วัน พน หมายราบรื่น อ.ศรีวรรณ พุ่มคชา อ.ชนานุช ต้น สุวรรณนนท์ อ.มาลา ชูเกียรติศิริ อ.ศรีสุดา แทรกสุข อ. สมศรี มีสวัสดิ์ รวมทั้งบุคลากรและนักเรียนที่น่ารักชาว พุทธจักรวิทยาทุกคน และต้องกราบขอบพระคุณท่าน ผศ. ยศ ทรัพย์เย็น ที่นำพวกเราออกไปเปิดโลกทัศน์ในครั้งนี้...

